

عنوان مقاله:

بررسی اقلیم گردشگری منطقه خوروبابانک

محل انتشار:

اولین همایش ملی مدیریت گردشگری، طبیعت گردی و جغرافیا (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

محمود حسین زاده کرمانی - دانشجوی دکتری آب و هواشناسی دانشگاه خوارزمی تهران

مهدی شفقتی - دانشجوی دکتری آب و هواشناسی دانشگاه خوارزمی تهران و کارشناس ارشد سازمان جنگلها و مراتع کشور

خلاصه مقاله:

توسعه پایدار، توسعه ای است که با توجه به تأمین نیازهای نسل امروزی بشر، نیازهای نسل آینده را نیز در نظر می گیرد. توریسم از جمله فعالیت های انسانی است که اگر با برنامه ریزی و مدیریت صحیح صورت نگیرد می تواند صدمات جبران ناپذیری به محیط بزند. در این راستا، از جمله روش ها و تکنیک هایی علمی که اخیراً وارد علم اقلیم شده و می تواند کمک مؤثری به حفظ و تعادل محیط زیست در جهت رسیدن به اهداف توسعه پایدار کند، شاخص آسایش اقلیمی است. از آنجائیکه این پژوهش به منظور بررسی شرایط آسایش اقلیمی با بهره گیری از شاخص ترجونگ با هدف برنامه ریزی توریسم در جهت توسعه پایدار منطقه خوروبابانک تدوین یافته است، بدین منظور ابتدا به بررسی موقعیت خوروبابانک به لحاظ جایگاه توریستی و جذابیت های توریستی آن پرداخته شده و سپس داده های مورد نیاز (رطوبت نسبی، دما) به صورت میانگین ماهیانه از سایت هواشناسی اصفهان اخذ و در ادامه داده های مفقود با استفاده از روش رگرسیون خطی بازسازی گردیده، همچنین با استفاده از شاخص ترجونگ و برآورد محاسبات لازم، تحلیل ها صورت پذیرفت و نمرات آسایش اقلیمی برای تک تک ماه های سال محاسبه گردید. نتایج حاکی از آن بود که شرایط آسایش در طول شب در ماه های (ژوئن، ژوئیه و آگوست) و در طول روز در ماه های (آوریل و نوامبر) وجود دارد. بنابراین شرایط آسایش منطقه خوروبابانک در طول شب بیشتر از طول روز می باشد و این به دلیل کویری و گرمسیر بودن منطقه می باشد که فرصت مناسبی برای بهره برداری از جذابیت های ویژه شبانه کویر و رصد ستارگان می باشد.

کلمات کلیدی:

گردشگری، شاخص اقلیمی، توسعه پایدار، خوروبابانک

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/248568>

